

Alletwee drievoudig geslaagd 'Je moet het zelf doen'

Karin Schoorl en Remi Bulte horen tot de eerste studenten van de Opleidingsschool in Drievoud. Ze combineren hun werk als docent op het Clusius College in Alkmaar met een studie aan de Stoas Hogeschool. Niet in Den Bosch of Dronten, maar op hun werkplek. "Mijn motivatie om te leren en te ervaren is heel groot."

Zij-instromers Karin Schoorl en Remi Bulte (beiden 29) volgen de Opleidingsschool in Alkmaar. Karin is de allereerste die afstudeert in deze onderwijsvorm. Zij heeft tien jaar gewerkt in een bloemenwinkel en twee jaar Stoas Hogeschool Den Bosch, richting mbo Bloemschikken en vmbo Plant achter de rug. Docent/student Remi heeft een achtergrond als oppasser in een dierentuin en personeelsfunctionaris. Hij is na één jaar studie in Dronten verder gegaan binnen de Opleidingsschool in de richting mbo Dier. Hij studeert dit najaar af. Samen vertellen ze over hun ervaringen als pioniers op de Opleidingsschool in Drievoud. Op de vraag aan het eind van het gesprek, van wie ze het meeste geleerd hebben, valt er voor het eerst een stilte. Maar dan zegt Remi: "Zal ik het

dan maar zeggen? Van mezelf. Je ontdekt zelf waarin je tekortschiet en wie je kan helpen dat aan te vullen."

Karin valt hem bij: "Je móet het bij de mensen weghalen, in de hele school. Je echt actief opstellen, je mond opendoen en er vanaf het begin bovenop zitten tot je de informatie hebt. Niet ieder type student is denk ik geschikt is voor de Opleidingsschool."

Over leren en werken

Remi: "Je krijgt een vast programma van Stoas Hogeschool en dat koppel je aan je werk. Als het niet past, bedenk je zelf hoe je het passend maakt. Je merkt dat je heel creatief wordt. Als ik aan een project begin, bedenk ik meteen waar ik dat kwijt kan binnen m'n studie, zodat ik weer een opdracht of deel daarvan kan wegstrepen. Als ik het klaar heb, heb ik én een gedeelte van m'n dagelijkse werk af en iets van m'n studie. Dat is prettig, hoewel je daarnaast thuis ook nog wel wat extra aan je studie moet doen."

Karin: "Het werkt twee kanten op. De ene keer begin je met een opdracht van Stoas Hogeschool en kijk je hier op het aoc: wat kan ik daarmee. De andere keer is het andersom. Dat leg je allemaal vast in je POP, het persoonlijk ontwikkelingsplan. Hier leer je in principe bijna alles individueel en je valt terug op je aoc-collega's voor informatie en raad."

Remi: "Het gaat hier richting competentiegerichte onderwijs. Ik moet dát leren, dat doe ik op dié manier, die voor mij, mijn werk en de opleiding prettig is. Binnen je werk een situatie creëren waarin je je in iets kunt bekwalamen en dat aantonen. Dat is in het begin even wennen. Je moet het in eigen hand nemen en daarvoor moet de knop om."

Karin: "Het competentiegerichte zijn ze hier bij het Clusius gewend. Op de bloemschikafdeling zijn er jaren waarin ze echt projectmatig werken. Je bent zelf

in grote mate sturend in je leerproces. Als je het zelf verzint, weet je meteen dat het uitvoerbaar is, omdat je zelf inzicht hebt in wat er op het aoc wordt aangeboden. Het voordeel is dat wat je doet concreet is en echt wordt gebruikt. Of het nou de ontwikkeling van lesstof is of een kernteam waarin je zit, alles telt mee in de competenties die je moet behalen. Heel functioneel."

Remi: "We studeren beiden af op een nieuw onderwijssysteem voor niveau 2, ieder in onze eigen richting. Daarin worden de deeltkwalificaties geïntegreerd in meer praktische lessen en pvb. We vormen nu kernteams van enkele docenten die een hele opleiding verzorgen. Collega's vinden het leuk om te horen hoe je dat aanpakt, want iedereen moet er naartoe. Dat is ook de opzet van de Opleidingsschool."

Karin: "Wij worden geholpen door collega's die er verder in zijn en collega's die er minder snel mee aan de slag gaan leren van ons. Dat is een wisselwerking."

Over de begeleiding van aoc en Stoas Hogeschool

Karin: "De docenten hier en de Stoasdocenten hebben geen contact met elkaar, dus 'samen opleiden' is het niet echt. Ze leveren wel allebei hun bijdrage. Ik word vanuit school erg gestimuleerd om het af te maken. Degene die me aanraadt de Stoas Hogeschool te doen is een collega. Ook de directeur Fred Kroon toont veel belangstelling. Van de Stoas Hogeschool heb ik het wat minder."

Remi: "Maar zij zijn natuurlijk wel degelijk verantwoordelijk, we krijgen hún diploma. Ze houden de touwtjes terecht in handen. Door te omschrijven welk traject je afwerkt. Maar de eisen vul je wel zelf in, afhankelijk van je werksituatie."

Karin: "De uiteindelijke producten met logboek leveren we in bij onze Stoas-

"Je voelt haarscherp aan wat je nog mist, wat je nodig hebt binnen school."

Karin Schoorl en Remi Bulte: Je ontdekt zelf waarin je tekortschiet en wie je kan helpen dat aan te vullen

begeleider Marian van Leeuwen. Met haar hebben we heel regelmatig contact. Een paar keer per jaar zie je je docentbegeleiders van Stoas Hogeschool en voor de rest is het allemaal via de computer, de mail en telefoon. Verslaglegging is dus noodzakelijk; dat zijn de bewijsstukken. Zo kan de docent de vorderingen bekijken en becommentariëren.”
Remi: “Aan grote ‘producten’ zit vaak een mondeling assessment vast waarin je je product moet verdedigen.”

Karin: “Daarvoor moet je soms wel naar Stoas Hogeschool. Hier op school hebben we maandelijks intervisie met alle opleidingsschoolstudenten en Clusius-projectleider Peter Trompert. Dan wisselen we praktische dingen uit zoals boeken. En ervaringen en je aanpak van iets. Peter kan je doorverwijzen naar de juiste persoon binnen school; er zijn hier toch zo’n 120 collega’s.”
Remi: “Een intern begeleider is er pas sinds kort in Alkmaar. Een naaste col-

lega die een aantal uren krijgt om de aspirant-docent te begeleiden. Ik ben bijna klaar en heb het altijd zonder gedaan, dus dat is nu niet meer zo nodig. Ik kan me voorstellen dat volgend jaar Karin dat werk gaat doen. Zij zit zo in dat creatieve proces.”
Karin: “Als ik kijk hoeveel collega’s me informatie hebben gegeven... De bereidheid onder leraren om te helpen was zeer groot. En vakken waarin je niet goed bent hè. In de exacte vakken, niet →

Gouden driehoek

Het door LNV gefinancierde onderwijsproject Opleidingsschool in Drievoud van Stoas Hogeschool startte in 2003/2004 op drie aoc's, waaronder het Clusius College. Inmiddels participeren vijf aoc's en dit worden er de komende tijd nog meer. De drie in Drievoud staat voor aspirant-docent, docentbegeleider en hogeschoolbegeleider, die een zogenaamde 'gouden driehoek' vormen. De deeltijdstudent/docent werkt en leert competentiegericht, in de praktijk van het aoc.

mijn sterkste, ben ik extra onderricht door een paar collega-docenten.”

Over het 'experiment' Opleidingsschool

Remi: “Het heeft echt twee jaar nodig gehad om een duidelijke structuur te krijgen in de Opleidingsschool. In het begin was het voor de Stoas-begeleiders en -docenten onduidelijk en moeilijk. Die zaten nog in het stramien: de student komt naar school en we werken het programma af. Het was soms moeilijk om aan te tonen dat je bepaalde capaciteiten al had. Daardoor liep ik achterstanden in mijn studie op. Dat was wel frustrerend. Als iemand je goed kent, kan hij beter beoordelen of je ergens competent in bent.”

Karin: “Die contacten met de Stoas-docenten verliepen niet altijd even goed. Dat vroeg je om een toets en duurde het

twee maanden voordat je die kreeg. Ze zien je ook nooit: ze hebben er geen gezicht bij en daardoor minder affiniteit met je.”

Remi: “En dan wordt het snel formeel. Dat waren opstartproblemen. Nu is men flexibeler en wordt er veel meer gecommuniceerd. Je ziet al dat dit nu beter gaat.

Karin: Dat is voor hun ook een leerproces.”

Remi: “Ook hieraan zie je dat je in de Opleidingsschool jezelf een dominante rol moet geven. Je moet zélf aangeven wat je wilt en daarover onderhandelen.”

Over het verschil Opleidingsschool - Hogeschool

Karin: “De reistijd naar Den Bosch besteed ik nu op school. Ik ben functioneel en concreet bezig, en specifiek met

mijn eigen ontwikkeling. Die eerste twee jaar in Den Bosch belemmerde de groep me soms in mijn onderwijs. Degegen die geen werkervaring hadden, moest nog verteld worden wat BOL en BBL betekent. Dan dacht ik: daar kom ik hier niet voor.”

Remi: “Dat herken ik wel, maar ik vond het leuk om dan die studenten iets uit te leggen en tips te geven. Met de groep zij-instromers in Dronten had ik veel contact, terwijl ik hier wat betreft de opleiding meer een solist ben. Maar een groot voordeel van op deze manier studeren is dat je eerder ontdekt of dit jouw vak is. Door het lesgeven en de ervaring die je opdoet, krijg je meer zelfvertrouwen en kan je de dominante rol aan die je jezelf moet geven binnen de Opleidingsschool. Je weet waarover je praat. Je krijgt nu een competentie voor je neus en denkt: dát doe ik al twee jaar en dat ga ik op die manier aantonen. Hartstikke leuk. Je zoekt hoe je de dingen die je nog kunt leren erin kunt verwerken.”

Karin: “Je voelt haarscherp aan wat je nog mist, wat je nodig hebt binnen school. De motivatie om te leren en te ervaren is veel groter. Je hebt meteen een meetpunt: dat wat je geleerd hebt, kun je toepassen en dat wat ontbreekt wil je nog leren. Je persoonlijke ontwikkeling gaat daarin mee.”

Remi: “Mag ik nog even de groeten doen?” □